

Zamyslenie

Svätá Lucia z noci upije a dňa nepridá

Na deň sv.Lucie slnko prestane zapadať skôr – ten stále skorší príchod tmy sa zastaví. I keď ráno slnko stále až do slnovratu neskôr vychádza. Je to taký zvláštny malý dar – počas Adventu a je fascinujúce, že ho prináša práve svätá Lucia – Lucia ako symbol vnútorného svetla, ktoré svieti v tme.

Nečudo, že práve severské národy začínajú Vianoce krásnou oslavou sv.Lucie. Najviac chladom preniknuté krajiny to o to väčšmi potrebujú. Pre záchranu ľudskej duše v najťažších dňoch roka, keď ho na chvíľu poopúšťajú vyššie anjelske bytosti, je veľmi potrebné vnútorné svetlo, ktoré si človek priniesol najmä z jari a leta a oplodnilo sa v ňom počas jesene. To svetlo v duši tvoria dovtedy prežité láskyplné vzťahy, krásne a hlboké myšlienky, veľa vonkajšieho denného svetla, styk s krásou prírody, s ušľachtilým umením. Ak to počas uplynulého roka nebolo, človek sa zrazu cíti vnútorne prázdny, zatemnený a prichádzajúci advent je pre mnohých ťažko vnútorne nesiteľný.

Tu prichádza dar bielej krehkej bytosti Lucie – ktorá vyzýva k očisteniu sa vo svojom vnútri, k cnostiam, k pokore – aby sme mali dostatok síl prijať to najväčšie a pravé svetlo vianočného dieťaťa.

Nie nadarmo sú symbolom svätej Lucie – oči, ktoré jej boli odňaté a ona napriek tomu videla. Videla vďaka svojmu vnútornému svetlu, ako to krásne vyjadruje slovenčina – bola „jasnovidná“ - mala v sebe jas, svetlo...

Čo nás môže v dnešnej dobe presvetliť? Sú to umelecké činnosti, ktoré sa nedívajú len na tento pozemský svet, alebo temný svet pod ním, ale ktoré vzhládajú k svetlu nad ním a prinášajú tzv. „modré z neba“ - ako nám ako deťom vraveli výsmešne, akoby to neexistovalo... Ale to modré z neba, to nebeské svetlo existuje a my ho voláme v každej modlitbe – i v tej najvýznamnejšej „Príď kráľovstvo Tvoje“. Dnes je úlohou nevynášať sa preč z tohto sveta, ako to bolo v čase indickej a jogínskej kultúry a vnímať tento svet ako máju, ale prinášať a realizovať to svetlo tu na zemi. Tá najvyššia svetelná bytosť už sem zostúpila a je tu pri nás a svätá Lucia k tomu ukazuje cestu – cez vnútro človeka – cez jemné svetlo žiariace v tme. Tak ako u prvých prenasledovaných kresťanov v katakombách, tak i dnes v tak zmaterializovanej duši a potemnej duši potrebujeme rozsvietiť aspoň malé svetlo. Nie nadarmo vzniká v Európe na prelome 19. a 20. storočia, keď človek silne vstupuje do priemyselnej a technickej revolúcie, ktorá ubíja všetko živé, jemné pohybové umenie Eurytmia – ako krásny pohyb – ktoré presvecuje a éterizuje človeka a umožňuje mu vytvoriť zdravú protiváhu. Vnáša do ľudského tela a duše kúsok nebeskej many, kúsok modrého z neba – do celej bytosti a človek vďaka pôvodnej eurytmii, ako bola daná, cíti, že v ňom začína niečo svietiť – v každej jeho bunke, v každej myšlienke, v prúdiacej krvi, duši a vďaka tomu posilnenom duchu.

Perla Perpetua Voberová